

50

РЕШЕНИЕ

№ 127

6.06.2019г.

гр. Ямбол

В ИМЕТО НА НАРОДА

Ямболският административен съд, в публично заседание на двадесет и трети май 2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИМИТРИНКА СТАМАТОВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ВЪЛКО ДРАГАНОВ

2. ВАНЯ СТОЯНОВА

при секретар: Ст. Панайотова
на прокурор Ж. ИЛИЕВ

и с участието

Като разгледа докладваното от съдия В. Драганов

Административно дело № 83 по описа за 2019 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е административно и е образувано по реда на чл.185, ал.2 от АПК във връзка с чл.186, ал.2 и чл.16, ал.1, т.1 от АПК по протест на зам. окръжен прокурор при Окръжна прокуратура гр.Ямбол против разпоредбите на чл.28, ал.2 и чл. 52, ал.2 от Наредба № 18 за управление на горските територии, собственост на Община Стралджа, приета с Решение № 67 от протокол № 6 от 29.03.2012г. на Общински съвет Стралджа.

В протеста се сочи, че съгласно чл.7, ал.2 от Закона за нормативните актове/ЗНА/ наредбата е подзаконов нормативен акт и като такъв с оглед разпоредбата на чл. 15 ал. 1 от ЗНА по отношение на същия е налице императивното изискване за съответствие с Конституцията и с другите нормативни актове от по висока степен. Твърди се, че чл.28, ал.2 от Наредба № 18 противоречи на нормата на чл. 113, ал.1, вр. с чл. 111, ал.1 от Закона за горите/ЗГ/, а чл. 52, ал.2 от Наредба № 18 противоречи на ЗАНН и на разпоредби на ратифицирани от РБългария международни актове. Прави се искане за отмяна на оспорените разпоредби като незаконосъобразни и присъждане на направените по делото разноски в размер на 20 лева за обнародване на оспорването в Държавен вестник.

В изпълнение на разпоредбата на чл.188 от АПК оспорването е съобщено чрез обявление в Държавен вестник бр.25/26.03.2019 г.

В съдебно заседание за оспорващата страна се явява прокурор при Окръжна прокуратура гр.Ямбол, които поддържа протеста на посочените основания с искане за уважаването му и за присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна по протеста Общински съвет Стралджа не изпраща представител в съдебно заседание и не взема становище по протеста.

Представителят на Окръжна прокуратура Ямбол пледира за основателност на протеста и иска да бъде уважен по изложените в него съображения.

След цялостна преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ЯАС приема за установена следната фактическа обстановка:

Наредба № 18 за управление на горските територии, собственост на Община Стралджа, приета с Решение № 67 от протокол № 6 от 29.03.2012г. на Общински съвет Стралджа, на основание на чл.181, ал.6 от Закона за горите.

С докладна записка № ИДОС-115/19.03.2012г. кметът на Община Стралджа е направил предложение до ОБС- Стралджа за приемане на Наредба за управление на горските територии, собственост на Община Стралджа, като за целта към докладната записка е представил проект на наредбата.

Така направеното предложение е разгледано и прието на заседания на постоянната комисия по общинска собственост и постоянната комисия по законност и обществен ред при ОБС-Стралджа, проведени на 27.03.2012г, за което са съставени съответните протоколи.

Докладната записка е внесена за разглеждане на заседание на Общински съвет – Стралджа, проведено на 29.03.2012г. по протокол № 6, който след проведено обсъждане и гласуване с Решение № 67 е приел следното: 1.На основание чл. 21, ал.2 от ЗМСМА и във връзка с чл. 181, ал.6 от Закона за горите приема Наредба № 18 за управление на горските територии, собственост на Община Стралджа.

При така изяснената фактическа обстановка и след проверка на оспорвания административен акт съобразно чл.168, ал.1 АПК, съдът прави следните правни изводи:

Протестът е процесуално **допустим**. Подаден е против административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Наредба № 18 за управление на горските територии, собственост на Община Стралджа, конкретни разпоредби от която са оспорени, по определенията на чл.75, ал.1 от АПК, чл.7, ал.2 и чл.8 от ЗНА, и чл.21, ал.2 от ЗМСМА

представлява подзаконов нормативен административен акт. Съгласно разпоредбите на чл.185, ал.1 и чл.187, ал.1 от АПК той подлежи на безсрочно оспорване пред съда, като това право има и прокурорът, който може да подаде протест срещу акта.

Разгледан по същество, протестът е **основателен**.

Съгласно чл.196 АПК във връзка с чл.168 АПК и чл.142 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл.146 АПК, без да се ограничава само с тези посочени от оспорващия.

Компетентността на общинските съвети да издават наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, е регламентирана в чл. 8 от Закона за нормативните актове/ЗНА/. Отделно от това с разпоредбата на чл. 21, ал.2 от ЗМСМА общинските съвети също са овластени да приемат наредби в изпълнение на правомощията си. Съгласно чл. 181 ал.6 от ЗГ общинският съвет определя с наредба реда за управление на горските територии-общинска собственост. Следователно налице е законова делегация на компетентност за регулиране с подзаконов нормативен акт на обществени отношения, свързани с управлението на горските територии, които са общинска собственост.

В случая Наредба № 18 за управление на горските територии, собственост на Община Стралджа е приета от надлежен орган, в кръга на неговата компетентност, в изискуемата писмена форма и при спазване на процесуалните правила досежно изискванията за кворум и мнозинство, предвидени в разпоредбите на чл.27, ал.2 и ал.4 от ЗМСМА, в редакциите им към датата на вземане на решението, след изслушване на становищата на постоянните комисии в общинския съвет и проведени разисквания и гласуване.

Разпоредбата на чл.28, ал.2 от Наредба № 18 за управление на горските територии, собственост на Община Стралджа/Наредба № 18/, оспорена пред съда от ОП-Ямбол обаче е в противоречие с материалноправни разпоредби, поради което се явява незаконосъобразна.

Съгласно чл.15 от ЗНА наредбата трябва да съответства на Конституцията и на разпоредбите на по-високия по степен нормативен акт, по приложение на който е издадена, което в случая не е така по отношение на разпоредбата на чл.28, ал.2 от Наредба № 18. Същата предвижда, че ползванията от горските територии на общината са възмездни, като според ал. 1 на същия член, ползвания от горските територии на общината са ползването на дървесина и ползването на недървесни горски продукти.

Видно от разпоредбата на чл. 113 от ЗГ, ползването на дървесина от горските територии – държавна или общинска собственост, е възмездно, а съгласно чл. 111, ал. 1 от ЗГ, ползването на дървесина от горските територии представлява добивът на дървесина и/или разпореждането с нея.

Според чл. 117, ал. 1 от ЗГ, ползването на недървесни горски продукти е добивът на смола, борина, сено, кори, лико, семена, гъби, лечебни и ароматни растения или части от тях, лишей и мъхове, горски плодове, зеленина, коледни елхи, листников фураж, улов на животни, които не са дивеч, както и разпореждането с тях, а съобразно чл. 119, ал. 2 ползването на гъби, горски плодове, лечебни и ароматни растения или части от тях от горските територии, когато не представлява стопанска дейност, се извършва безвъзмездно и свободно.

От гореизложеното се налага извода, че нормата на чл. 28, ал. 2 от Наредба № 18 в частта, касаеща ползването на дървесина не противоречи на закона, доколкото в последния изрично е регламентирано, че ползването на дървесина от горските територии, независимо от собствеността, е възмездно. Тази разпоредба обаче, в частта, касаеща ползването на недървесни горски продукти не е детайлно разписана, както това е сторено в ЗГ. В последния изрично е посочено ползването на кои недървесни горски продукти е безвъзмездно. Това са гъбите, горските плодове, лечебните и ароматни растения или части от тях, и то когато ползването не представлява стопанска дейност. По аргумент на противното, ползването на останалите недървесни горски продукти, посочени в чл. 117, ал. 1 от ЗГ, е възмездно. Тъй като обаче чл. 28, ал. 2 от Наредба № 18 не прави разграничение за видовете недървесни горски продукти, то следва цялата разпоредба да бъде отменена като противоречаща на нормативен акт от по-висока степен.

Другата от протестираните разпоредби е тази на чл. 52, ал. 2 от Наредба № 18, съгласно която не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба до 100 лв. включително или е постановено отнемане в полза на общините на вещи чиято стойност е до 1000 лв. или обезщетението за причинени щети е на същата стойност. Безспорно с оглед разпоредбата на чл. 2, ал. 3 ЗАНН общинските съвети при приемане на наредби определят съставите на административните нарушения и съответстващите на тях наказания, предвидени в ЗМСМА. Но в същото време и с оглед чл. 15, ал. 1 ЗНА разпоредбите в акта на общинския съвет следва да са съобразени с действащите нормативни актове от по-висока степен. В случая оспорената разпоредба от Наредба № 18, намираща се в глава четиринадесета "Административни нарушения и наказания" е в пряко противоречие с чл. 59, ал. 1 ЗАНН, според който всяко наказателно постановление подлежи на обжалване пред районния съд. Т. е. при наложени с наказателно постановление глоби и/или други санкции същите подлежат на обжалване независимо от техния размер. Единствената разпоредба която е регламентирала необжалваемост на глоби, отнемане на вещи в полза на държавата до определена стойност или присъдено обезщетение за вреди на същата стойност, освен ако в специален закон е предвидено друго е била тази на чл. 59, ал. 3 ЗАНН, но

последната е отменена с ДВ бр. 77/2012 г. в сила от 9.10.2012 г. т. е. след приемане на Наредба № 18. В специалния закон, а именно ЗГ, въз основа на който е издадена и наредбата на ОбС-Стралджа също не е предвидено необжалваемост на някои наказателни постановления. Напротив относно съставянето на актовете, издаването на наказателните постановления и тяхното обжалване разпоредбата на чл. 277 ЗГ препраща към ЗАНН. В тази насока следва да се посочи и Решение № 1/2012 г. по конст. д. № 10/2011 г. на КС на РБ. Макар същото да е постановено във връзка с оспорване конституционността на чл. 189, ал. 13 от ЗДвП, то принципното становище на КС има отношение и към останалите сходни текстове. В решението си КС на РБ е приел, че тъй като налагането на глоби за извършени административни нарушения е наказателно правно по своята природа, правото на защита по чл. 56 от Конституцията, тълкувано в светлината на чл. 6 § 1 от КЗПЧОС включва задължителен достъп до съд във всички случаи, когато се налагат административни санкции на гражданите. Размерът на глобата също няма значение за допустимостта или отказа да се допусне съдебно обжалване, тъй като в противен случай ще се стигне до неоснователно стесняване обхвата на правото на защита. Стандартите относно правото на достъп до съд като част от правото на защита прилагани у нас, не могат да бъдат по-ниски в сравнение с онова, което предвиждат установените международни стандарти. Също така протестираната норма влиза в противоречие с чл. 47 от Хартата на основните права на ЕС и чл. 13 от КЗПЧОС, където са установено правото на ефективни правни средства за защита пред съд. Съгласно чл. 47 абзац първи от Хартата всеки чийто права и свободи гарантирани от правото на Съюза са били нарушени има право на ефективни правни средства за защита пред съд, а според абзац втори всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от безпристрастен съд. Аналогична е разпоредбата и на чл. 13 от Конвенцията. Посочените разпоредби на европейското право по силата на чл. 5, ал. 4 от Конституцията на РБ са част от вътрешното право. Нещо повече-те имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство които им противоречат. В случая е налице точно такова противоречие между атакуваната разпоредба и първично европейско право.

Пред вид изложеното, съдът счита че с протестираните разпоредби от Наредба № 18 ОбС-Стралджа е уредил обществени отношения с местно значение, но същите не са съобразени с действащи нормативни актове от по-висока степен, което налага извода, че същите са материално незаконосъобразни и като такива следва да бъдат отменени.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, приложим в настоящото производство във връзка с препращащата норма на чл. 196 от АПК, ОбС-Стралджа следва да бъде осъден да заплати направените деловодни разноски в размер на 20.00 лв. - платена такса за

55

обнародване на оспорването в Държавен вестник, които са своевременно
предявени и доказани по размер.

Водим от горното и на основание чл.193, ал.1 от АПК, Ямболският
административен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по протест на Окръжна прокуратура –Ямбол
разпоредбите на чл.28, ал.2 и чл. 52, ал.2 от Наредба № 18 за управление на
горските територии, собственост на Община Стралджа, приета с Решение
№ 67 от протокол № 6 от 29.03.2012г. на Общински съвет Стралджа.

ОСЪЖДА Общински съвет Стралджа да заплати на Окръжна
прокуратура Ямбол направените по делото разноси на размер на 20
(двадесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14 –
дневен срок от съобщаването му по реда на чл.138 АПК.

Решението съгласно чл.194 АПК да се обнародва по начина, по
който е бил обнародван акта.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА
Секретар:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

РЕШЕНИЕТО ВЛИЗА В СИЛА
25.06.2019г.
СЪДИЯ:.....